

- ग्रहमय (von ग्रह) adj. f. ई aus Planeten bestehend BHARTṚ. 1, 16.
 ग्रहमर्दन (ग्रह + मर्द) n. Reibung zwischen den Planeten, Opposition
 VARĀH. BRH. S. 16, 40. — Vgl. ग्रहयुद्ध.
 ग्रहयज्ञ (ग्रह + यज्ञ) m. Opfer an die Planeten JĀṬN. 1, 294. VARĀH.
 BRH. S. 2, d (Bl. 2, a). 43, 14. 47, 29.
 ग्रहयाग (ग्रह + याग) m. dass. Verz. d. B. H. No 1280. 493. °तत्र
 Titel einer Schrift ÇKDr.
 ग्रहयाय्य v. l. für गृहयाय्य Vop. 26, 164.
 ग्रहयालु v. l. für गृहयालु Vop. 26, 148.
 ग्रहयुति (ग्रह + युति) m. Conjunction der Planeten Verz. d. B. H.
 No. 836. 842.
 ग्रहयुद्ध (ग्रह + युद्ध) n. Streit der Planeten, Opposition AV. PARİÇ. in
 Verz. d. B. H. 92. 93 (51. 52). VARĀH. BRH. S. 2, c (Bl. 1, b). 5, 95. 21, 26;
 vgl. 17, 2. 3. 18, 8. Titel des 17ten Adhijā in dems. Werke.
 ग्रहराज (ग्रह + राज) m. König der Planeten: die Sonne; der Mond
 H. an. 4, 54. MED. 6. 32. Jupiter ÇABDAR. im ÇKDr.
 ग्रहलाघव (ग्रह + लाघव) n. Titel eines astronom. Werkes aus dem
 16ten Jahrh. COLEBR. Misc. Ess. II, 432. GILD. Bibl. 513. 514.
 ग्रहवर्ष (ग्रह + वर्ष) m. Planetenjahr VARĀH. BRH. S. 2, e (Bl. 2, a).
 107, 3. Titel des 19ten Adhijā dess. Werkes, welcher lehrt, welches
 Heil oder Unheil die unter der Regentschaft der respectiven Planeten
 stehenden Jahre, Monate und Tage bringen.
 ग्रहविप्र (ग्रह + विप्र) m. Astrolog WILS.
 ग्रहविमर्द (ग्रह + विमर्द) m. = ग्रहमर्दन VARĀH. BRH. S. 107, 2.
 ग्रहशक्ति (ग्रह + शक्ति) f. Besänftigung —, Verehrung der Planeten
 VARĀH. BRH. S. 42 (43), 37.
 ग्रहमृङ्गात्का (ग्रह + मृङ्ग) n. eine best. Stellung der Planeten unter
 sich, Trigonalschein; so heisst der 20ste Adhijā in VARĀH. BRH. S.,
 welcher auch viele andere Stellungen bespricht.
 ग्रहसमागम (ग्रह + सम्) m. Conjunction der Planeten VARĀH. BRH.
 S. 20, 5. शशिग्रह° Conjunction des Mondes mit Asterismen oder Plane-
 ten 2, c (Bl. 1, b).
 ग्रहाधार (ग्रह + आधार) m. der Polarstern TRIK. 4, 1, 95. HĀR. 37.
 ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. ग्रहाश्रय.
 ग्रहामय (ग्रह + ग्रामय) m. Besessenheit, Tobsucht u. s. w. RĀḠAN. im
 ÇKDr.
 ग्रहावमर्दन (ग्रह + अवमर्द) n. = ग्रहमर्दन VARĀH. BRH. S. 47, 83.
 ग्रहाशिन (ग्रह + आशिन) m. = ग्रहनाश ÇABDAR. im ÇKDr.
 ग्रहाश्रय (ग्रह + आश्रय) m. der Polarstern H. c. 13. — Vgl. ग्रहाधार.
 ग्रहाक्षय (ग्रह + आक्षय) m. N. einer Pflanze (भूताङ्कुश) RĀḠAN. im
 ÇKDr.
 ग्रहि (von ग्रह) s. फलेग्रहि.
 ग्रहिल (von ग्रह) gaṇa काशादि zu P. 4, 2, 80. adj. annehmend, an-
 erkennend: प्रसाधनग्रहिलैस्माभिः SĀH. D. 24, 13.
 ग्रहिलु (von ग्रह) s. फलग्रहिलु.
 ग्रहीतर (wie eben) nom. ag. 1) Greifer H. 445. an. 3, 36. अयाणिपादे
 जवने ग्रहीता ÇVETĀÇ. Up. 3, 19. — 2) Empfänger M. 8. 166. — 3) Ab-
 nehmer, Käufer PAṆĀT. I, 13. — 4) Auffasser, Wahrnehmer: ग्रहीत्य-

- रुणायाक्षेयु JOGAS. 1, 41. विप्रयाणां ग्रहीतृणि — पञ्चेन्द्रियाणि M. 1, 15. —
 Vgl. पाणिग्रहीतर und गृहीतर.
 ग्रहीतव्य (wie eben) 1) adj. a) für sich zu nehmen, zu empfangen
 ÇAT. BR. 4, 6, 1, 14. 15. M. 7, 129. 8, 180. — b) zu schöpfen TS. 6, 6, 8, 2. —
 2) n. das Empfangenmüssen: इत्यर्थे मे ग्रहीतव्यं कथं तुल्यं स्यात् MBh.
 12, 7313.
 ग्रहेण (ग्रह + ईश) m. der Herr der Planeten, die Sonne H. 97, Sch.
 ग्रैक्ष adj. zum Graha (in der Bed. 2, b, β) gehörig, geeignet: अस्माकौ
 ऽसि शुक्रस्ते ग्रहाः VS. 4, 24.
 ग्राम (von ग्रम्) 1) Ergreifer (so v. a. ग्रह 2, a, β): इमं हं हृषति ग्रामं
 तन्मूयिमपौकामि AV. 14, 1, 38. — 2) das Ergreifene: तुमते चित्रं ग्रामं
 स गृभाय RV. 8, 70, 1. — 3) Griff: इन्को ग्रामं गृणीत सानुस्मि RV. 9,
 106, 3. — Vgl. उद्ग्राम, ग्राम°, हस्त°.
 ग्राम m. Up. 1, 141. ÇĀNT. 2, 15. 1) bewohnter Platz, Dorfschaft, Dorf
 (Gegens. अरण्य und später auch पुर, नगर, पत्तन) AK. 2, 2, 19. TAİK. 3, 3,
 295. H. 961. an. 2, 321. MED. m. 10. die Einwohnerschaft, Gemeinde, Stamm;
 der Begriff ist weiter als कुल, enger als जनपद. Wo wunderbarer Regen
 fällt, तत्पराभवति कुले वा ग्रामो वा जनपदो वा KAUC. 94. (विवाके) उ-
 च्चावचा जनपदधर्मा ग्रामधर्माश्च ÅCV. GRHJ. 1, 7. ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् ।
 ग्रामं जनपदस्यार्थे HIT. I, 141. कथा ग्रामं न पृच्छति RV. 10, 146, 1. 149, 4.
 1, 114, 1. अस्मि ग्रामेष्वविता 44, 10. त्रार्थतामस्मिन्ग्रामे गामश्च पुरुषं पशुम्
 AV. 8, 7, 11. 4, 36, 7. 8. 5, 17, 4. 6, 40, 2. ये ग्रामा पदरेण्यं याः सभा अघि
 भूयाम् 12, 1, 56. VS. 3, 45. 20, 17. सो ऽरण्य एवाग्निं निधाय ग्राममेयाय
 ÇAT. BR. 11, 5, 4, 13. 13, 6, 2, 20. समतिकं ग्रामयोर्ग्रामौ स्याताम् 2, 4, 2.
 ग्रामपिष्ट zu Hause gemahlen KĀTJ. ÇR. 26, 4, 6. PĀR. GRHJ. 1, 9. 2, 7. 3,
 8. M. 2, 185. 4, 60. अद्वारेण च नातीयाद्ग्रामम् 73. नैनं ग्रामे ऽग्निं श्लोचेतु-
 र्यः 2, 219. 6, 4, 28. ग्रामदेशे 7, 116. ग्रामशतेश्च 117. ग्रामशताध्यत 119.
 कुल, पञ्च कुलानि, ग्राम, पुर 119. जनपद, नगर, ग्राम, घोष MBh. 2, 214.
 fg. ग्रामेषु नगरेषु च M. 4, 107. 8, 237. 10, 54. N. 16. 3. 17, 45. R. 2, 60. 12.
 MĀLAV. 13, 15. BHARTṚ. 3, 24. RAĞH. 1, 44. ग्रामाणि (n.!) नगराणि च R. 2,
 57, 4. दशग्रामी f. ein District von zehn Dörfern MBh. 12, 3263. शर्यातो
 ह वा इदं मानवो ग्रामेण चचार mit seinem Stamme ÇAT. BR. 4, 1, 3. 2.
 संग्रानीतो मे ग्राम इति meine Leute sollen sich vertragen 7. अग्र्यासः, गावः,
 ग्रामाः, रथासः RV. 2, 12, 7. ग्रामे अष्टैषु गोषु AV. 4, 22, 2. नि ग्रामासो अ-
 विदन्त नि पृद्धतो नि पृन्तिणोः die Leute, Thiere und Vögel RV. 10, 127. 5.
 — 2) eine zusammengehörige Anzahl von Menschen, Schaar, Haufe;
 namentl. Heerhaufe: गव्यन्ग्रामः RV. 3, 33, 11. 10, 27, 19. 1, 100, 10. कि-
 वा ग्रामान्प्रच्युता यस्तु शत्रवः (wo aber auch Bed. 1 möglich) AV. 5, 20, 3.
 परि ग्राममिवाचितं वचसा स्वापयामसि 4, 7, 5. मानवो ग्रामः ÇAT. BR. 6,
 7, 4, 9. 12, 4, 4, 3. — 3) am Ende eines comp. Verein, Schaar, Haufe
 AK. 3, 4, 23, 143. TRIK. H. an. das vorangehende Wort hat auf der ersten
 Silbe den Acut P. 6, 2, 84. मैत्र°, वैणिग्° (DAÇAK. 164, 3). देव° Sch.
 उदयनक्राकोविद° MEGH. 31. विप्रय°, शब्द°, अस्त्र° (R. 1, 29 in der
 Unterschr. 6, 4, 21), भूत° (MBh. 13, 2045. BHAG. 8, 19. 9, 8. N. 4, 10.
 SUGR. 1, 4, 4. BHĀG. P. 7, 10, 19), इन्द्रिय° (s. d. und vgl. noch AK. 2, 7, 43.
 JĀṬN. 3, 61. BHAG. 6, 24. MBh. 3, 13633., गुण° (s. d.) H. 1414. मन्त्र° MBh.
 3, 17070. fg. HARIV. 3218. R. 1, 24, 12. 29. 21. दुःख° BHĀG. P. 1, 3. 29.
 तत्र° 10. — 4) Verein von Tönen, Scala H. an. (lies: पङ्क्तिः). MED. स-